

ภาคผนวก 7

การหารือและการระงับข้อพิพาท

ข้อ 1

ขอบเขต

1. ภาคผนวกนี้ให้ใช้บังคับกับการหลีกเลี่ยงและการระงับข้อพิพาทระหว่างคู่ภาคีเกี่ยวกับการตีความ การปฏิบัติตาม หรือการใช้พิธีสารและภาคผนวกทั้งหมดในพิธีสารฉบับนี้
2. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 ข้อพิพาทที่เกิดจากพิธีสารและภาคผนวกทั้งหมดในพิธีสารฉบับนี้ และความตกลงมารีตราเขตตั้งองค์การการค้าโลก (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “ความตกลง WTO”) อาจระงับได้ภายใต้กรอบใดกรอบหนึ่ง ซึ่งเป็นดุลยพินิจของประเทศผู้ฟ้อง
3. เมื่อกระบวนการระงับข้อพิพาทได้เริ่มต้นขึ้นระหว่างคู่ภาคีในเรื่องที่เกี่ยวกับข้อพิพาทเฉพาะ ภายใต้พิธีสารและภาคผนวกทั้งหมดของพิธีสารฉบับนี้หรือภายใต้ความตกลงดับลิวิทีโอ จะต้องใช้กระบวนการของกรอบดังกล่าวและไม่ใช้กระบวนการของกรอบอื่น
4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ ให้ถือว่ากระบวนการระงับข้อพิพาทภายใต้ความตกลงดับลิวิทีโอได้เริ่มต้นขึ้นโดยคำร้องขอของภาคีฝ่ายหนึ่งเพื่อให้มีคณะพิจารณาภายใต้ข้อ 6 ของความเข้าใจว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการที่ใช้กับการระงับข้อพิพาทของ WTO
5. ให้ถือว่ากระบวนการระงับข้อพิพาทเริ่มต้นขึ้นตามพิธีสารและภาคผนวกทั้งหมดในพิธีสารฉบับนี้ เมื่อมีการร้องขอให้มีการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการการร่วมดังที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ 4 ของภาคผนวกนี้

ข้อ 2

การหารือ

1. ภาคีจะต้องให้โอกาสที่เพียงพอสำหรับการปรึกษาหารือที่ร้องขอโดยภาคีอีกฝ่ายหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการตีความ การปฏิบัติตาม หรือการใช้พิธีสารและภาคผนวกทั้งหมดในพิธีสารฉบับนี้

ภาคผนวก 7

2. หากมีการร้องขอให้มีการการปรึกษาหารือ ภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องตอบคำร้องขอภายใน 7 วันหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอและจะต้องเข้าสู่การหารือภายใน 20 วันหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอเพื่อมุ่งหมายให้บรรลุข้อยุติที่เป็นที่พอใจร่วมกัน
3. คู่ภาคีต้องใช้ความพยายามทุกวิถีทางที่จะบรรลุข้อยุติที่เป็นที่พอใจร่วมกันโดยการหารือในเรื่องใด ๆ ที่มีการยกขึ้นตามข้อนี้

ข้อ 3

การประสานท่าที การประนีประนอม และการไกล่เกลี่ย

1. คู่ภาคีอาจตกลงกันเมื่อใดก็ได้ให้มีการประสานท่าที การประนีประนอม หรือการไกล่เกลี่ย โดยอาจเริ่มต้นเมื่อใดก็ได้และยกเลิกเมื่อใดก็ได้
2. การประสานท่าที การประนีประนอม หรือการไกล่เกลี่ย อาจดำเนินต่อไปได้ในขณะที่กระบวนการคณะอนุญาโตตุลาการซึ่งจัดตั้งขึ้นตามภาคผนวกนี้กำลังดำเนินอยู่

ข้อ 4

การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการความร่วมมือ

1. หากดำเนินการตามข้อ 2 แล้ว คู่ภาคีก็ยังไม่สามารถยุติข้อพิพาทร่วมกันได้ หรือสามารถยุติข้อพิพาทได้เพียงบางส่วน ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถทำหนังสือถึงคณะกรรมการความร่วมมือภายใต้ข้อ 10 แห่งพิธีสารนี้ (ต่อไปเรียกว่า “คณะกรรมการ”) เพื่อให้มีการประชุมพิจารณาเรื่องดังกล่าว

คำขอดังกล่าวจะต้องมีประเด็นข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาท และระบุข้อบทของพิธีสาร ภาคผนวก และเอกสารข้อตกลงที่อ้างว่ามีการละเมิด

2. คณะกรรมการความร่วมมือจะต้องให้มีการประชุมภายใน 15 วัน นับจากวันที่ได้รับคำขอจากภาคีตามที่กล่าวถึงในวรรค 1 ของข้อนี้
3. คณะกรรมการความร่วมมือจะต้องพิจารณาข้อพิพาทและให้คู่ภาคีแสดงข้อโต้แย้งของตน และให้ข้อมูลเพิ่มเติมในกรณีจำเป็น เพื่อให้ยุติข้อพิพาทร่วมกันได้

ภาคผนวก 7

คณะกรรมการฯ จะต้องมีคำตัดสินตามที่ตนเห็นว่าเหมาะสมภายใน 15 วันนับจากวันที่มีการประชุมวันแรก

ข้อ 5

คำขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ

1. หากภาคีฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่ายไม่ยอมรับคำตัดสินของคณะกรรมการ ภาคีที่ขอหรือสามารถทำหนังสือถึงภาคีอีกฝ่ายเพื่อขอให้ตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ
2. คำร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องระบุ
 - (เอ) มาตรการเฉพาะในประเด็นพิพาท
 - (บี) มูลฐานทางกฎหมายของคำฟ้องรวมทั้งข้อบ่งชี้ของความตกลงนี้ที่ถูกละเมิดอย่างรุนแรงและข้อบ่งชี้อื่นใดที่เกี่ยวข้อง และ
 - (ซี) มูลฐานข้อเท็จจริงสำหรับคำฟ้อง

ข้อ 6

การจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ

1. ให้คณะอนุญาโตตุลาการประกอบด้วยอนุญาโตตุลาการสามคน ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการหนึ่งคนภายใน 30 วันหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอภายใต้ข้อ 4 อนุญาโตตุลาการทั้งสองที่ได้รับการแต่งตั้งจะต้องแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สาม โดยการตกลงร่วมกันภายใน 30 วันหลังจากที่มีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สอง
2. คู่ภาคีจะต้องให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สาม ภายใน 7 วันหลังจากที่มีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการดังกล่าว ผู้ซึ่งหากได้รับความเห็นชอบจะเป็นประธานของคณะอนุญาโตตุลาการ
3. หากอนุญาโตตุลาการคนที่สาม ไม่ได้รับการแต่งตั้งภายใน 30 วันหลังจากที่มีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สอง หรือหากภาคีฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายไม่เห็นชอบการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สาม คู่ภาคีจะต้องปรึกษาหารือซึ่งกันและกันเพื่อร่วมกันแต่งตั้งประธานคณะ

ภาคผนวก 7

อนุญาตตุลาการภายในกำหนดเวลาต่อไปอีก 30 วัน

4. ให้ถือว่าคณะอนุญาโตตุลาการจัดตั้งขึ้นในวันที่การแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สาม ได้รับความเห็นชอบหรือตกลงโดยคู่ภาคีตามข้อนี้
5. หากอนุญาโตตุลาการที่ได้รับการแต่งตั้งภายใต้ข้อนี้ลาออกหรือไม่สามารถปฏิบัติงานได้ ให้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการแทนด้วยวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการที่ถูกแทนที่ และให้อนุญาโตตุลาการที่แต่งตั้งแทนมีอำนาจและหน้าที่ทั้งหมดของอนุญาโตตุลาการที่ถูกแทนที่
6. บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นอนุญาโตตุลาการในคณะอนุญาโตตุลาการ
 - (เอ) จะต้องมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ในด้านกฎหมาย การค้าระหว่างประเทศ เรื่องอื่นๆ ภายใต้พิธีสารนี้และภาคผนวกทั้งหมดภายใต้พิธีสารฉบับนี้ หรือการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นภายใต้ความตกลงการค้าระหว่างประเทศ
 - (บี) จะต้องได้รับการคัดเลือกอย่างเคร่งครัดบนพื้นฐานของความไม่ลำเอียง ความน่าเชื่อถือ การตัดสินที่ถูกต้อง และความเป็นอิสระ และ
 - (ซี) จะต้องเป็นอิสระจาก และไม่ขึ้นกับหรือได้รับคำสั่งจากภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
7. บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานอนุญาโตตุลาการจะต้องไม่เป็นคนชาติ หรือมีถิ่นพำนักในดินแดน หรือได้รับการว่าจ้างโดยภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในข้อพิพาทไม่ว่าในสถานะใดๆ

ข้อ 7

หน้าที่ของคณะอนุญาโตตุลาการ

1. คณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งภายใต้ข้อ 6
 - (เอ) จะต้องปรึกษาร่วมกับคู่ภาคีตามความเหมาะสมและให้โอกาสอย่างเพียงพอ เพื่อให้การระงับข้อพิพาทเป็นไปด้วยความพึงพอใจร่วมกัน
 - (บี) จะต้องมีคำชี้ขาดโดยเป็นไปพิธีสารและภาคผนวกทั้งหมดในพิธีสารฉบับนี้ และกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ
 - (ซี) จะต้องระบุไว้ในคำชี้ขาดของคณะถึงคำวินิจฉัยในข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง พร้อมกับเหตุผล และ

ภาคผนวก 7

- (ดี) นอกเหนือจากคำวินิจฉัยในข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง ในคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการอาจรวมทางเลือกสำหรับคู่ภาคีในการพิจารณาการปฏิบัติ ตามคำชี้ขาด
2. คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการให้ถือว่าเป็นที่สุดและผูกพันคู่ภาคี
3. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องพยายามมีคำวินิจฉัย รวมทั้งคำชี้ขาดโดยฉันทามติ แต่อาจตัดสินใจด้วยการใช้การออกเสียงข้างมากได้ด้วย

ข้อ 8

กระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ

1. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องประชุมแบบปิด ให้คู่ภาคีอยู่ในการประชุมได้เฉพาะเมื่อได้รับเชิญโดยคณะอนุญาโตตุลาการให้ปรากฏตัวต่อหน้าคณะเท่านั้น
2. การดำเนินการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการและเอกสารที่ยื่นต่อคณะจะต้องเก็บรักษาไว้เป็นความลับ ไม่มีความใดในข้อนี้ที่จะห้ามภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่จะเปิดเผยต่อสาธารณะถึงคำแถลงท่าทีหรือคำร้องของตน แต่ภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลที่ยื่นโดยภาคีอีกฝ่ายหนึ่งต่อคณะอนุญาโตตุลาการซึ่งภาคีดังกล่าวกำหนดให้เป็นความลับ
3. คู่ภาคีจะต้องจัดส่งคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะซึ่งในคำร้องคู่ภาคีจะเสนอข้อเท็จจริงในคดีและข้อต่อสู้ของตน และจะต้องดำเนินการดังกล่าวภายใต้กำหนดเวลาดังต่อไปนี้
- (เอ) สำหรับภาคีซึ่งร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ ภายใน 30 วันหลังจากวันที่จัดตั้งคณะนั้น และ
 - (บี) สำหรับภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ภายใน 30 วันหลังจากวันที่จัดส่งคำร้องที่เป็นลายลักษณ์อักษรของภาคีที่ร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ
4. กระบวนการพิจารณาจะต้องรับรองสิทธิของคู่ภาคีเพื่อแสดงท่าทีของตนในการประชุมกับคณะอนุญาโตตุลาการอย่างน้อยครั้งหนึ่ง รวมทั้งเพื่อแสดงข้อกล่าวหาและข้อโต้แย้ง หรือตอบคำถามเป็นหนังสือ

ภาคผนวก 7

5. คณะอนุญาโตตุลาการอาจซักถามและขอคำชี้แจงจากคู่ภาคีเมื่อใดก็ได้ไม่ว่าในระหว่างการประชุมหรือเป็นลายลักษณ์อักษร
6. คู่ภาคีจะต้องจัดให้มีคำแถลงโดยวาจาของตนที่เป็นลายลักษณ์อักษรให้แก่คณะ
7. การยื่นคำร้อง การโต้แย้ง และคำแถลงที่กล่าวถึงในวรรค 4 ถึง 6 จะต้องกระทำโดยมีคู่ภาคีอยู่ด้วย การยื่นคำร้องที่เป็นลายลักษณ์อักษรของภาคีแต่ละฝ่าย รวมทั้งข้อสังเกตใด ๆ เกี่ยวกับร่างคำชี้ขาดซึ่งจัดทำขึ้นตามวรรค 2 ของข้อ 10 คำแถลงและการตอบข้อซักถามโดยวาจาที่ถามโดยคณะอนุญาโตตุลาการที่เป็นลายลักษณ์อักษร จะต้องจัดให้มีสำหรับภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง
8. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องไม่มีการติดต่อกับภาคีเพียงฝ่ายเดียวเกี่ยวกับข้อพิพาทที่คณะกำลังพิจารณา
9. โดยคำร้องของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หรือโดยการริเริ่มของตนเอง คณะอนุญาโตตุลาการอาจขอข้อมูลและข้อเสนอแนะทางวิชาการจากบุคคลหรือองค์กรใด ๆ ที่คณะเห็นว่าเหมาะสม หากคู่ภาคีตกลงกันดังกล่าวและให้ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดและเงื่อนไขตามที่คู่ภาคีอาจกำหนด วรรคนี้ไม่ใช้กับข้อมูลและคำแนะนำทางวิชาการที่จัดให้โดยบุคคลหรือองค์กรใด ๆ ที่เป็นส่วนหนึ่งของคำร้องที่กล่าวถึงในวรรค 4 ถึง 5
10. ให้คณะอนุญาโตตุลาการปรึกษาหารือกับคู่ภาคี เพื่อกำหนดวิธีพิจารณาสติษของคู่ภาคีในการแสดงท่าทีของตนต่อคณะอนุญาโตตุลาการ และวิธีพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการเอง ในกรณีที่วิธีพิจารณาดังกล่าวไม่ได้กำหนดไว้ในภาคีผนวกนี้

ข้อ 9

การระงับหรือการยุติกระบวนการพิจารณา

1. ในกรณีที่คู่ภาคีตกลงกัน คณะอนุญาโตตุลาการอาจระงับการพิจารณาเมื่อใดก็ได้เป็นเวลาไม่เกิน 12 เดือน หากการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการถูกระงับเป็นระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือน ให้อำนาจหน้าที่ของคณะในการพิจารณาข้อพิพาทสิ้นสุดลงเว้นแต่คู่ภาคีจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ภาคผนวก 7

2. คู่ภาคีอาจตกลงกันเมื่อใดก็ได้ที่จะยกเลิกกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ภาคผนวกนี้ โดยแจ้งร่วมกันต่อประธานของคณะอนุญาโตตุลาการนั้น
3. คณะอนุญาโตตุลาการอาจเสนอให้คู่ภาคีหาทางยุติข้อพิพาทอย่างฉันทมิตรในขั้นตอนใดๆ ของกระบวนการพิจารณา ก่อนที่จะมีคำชี้ขาดสุดท้ายของคณะอนุญาโตตุลาการ

ข้อ 10

คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ

1. เว้นแต่คู่ภาคีจะตกลงกันเป็นอื่น คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องมีคำชี้ขาดบนพื้นฐานของคำร้องและข้อต่อสู้ของคู่ภาคีและข้อมูลใด ๆ ที่คณะอนุญาโตตุลาการได้รับตามวรรค 9 ของข้อ 8
2. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องเตรียมร่างคำชี้ขาดและให้โอกาสอย่างเพียงพอแก่คู่ภาคีที่จะพบทวงร่างคำชี้ขาดนี้ คู่ภาคีอาจเสนอข้อสังเกตเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะเกี่ยวกับร่างคำชี้ขาดภายใน 14 วันหลังจากวันที่ได้รับร่างคำชี้ขาด คณะจะต้องพิจารณาข้อสังเกตใด ๆ ที่ได้รับจากคู่ภาคีในการจัดทำคำชี้ขาดสุดท้าย
3. ให้คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดสุดท้ายแก่คู่ภาคีเกี่ยวกับข้อพิพาทภายใน 120 วันหลังจากที่มีการจัดตั้งคณะ หากคณะพิจารณาว่าคณะไม่สามารถมีคำชี้ขาดสุดท้ายภายในระยะเวลาที่กำหนด คณะจะต้องแจ้งแก่คู่ภาคีเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเหตุผลสำหรับความล่าช้านั้น รวมทั้งระยะเวลาที่คณะคาดว่าจะมีคำชี้ขาดได้
4. คำชี้ขาดสุดท้ายของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องจัดทำเป็นเอกสารสาธารณะภายใน 10 วันที่คณะมีคำชี้ขาดให้แก่คู่ภาคี

ข้อ 11

การปฏิบัติตามคำตัดสิน

1. คู่ภาคีจะต้องปฏิบัติตามคำชี้ขาดขั้นสุดท้ายของคณะอนุญาโตตุลาการโดยทันที
2. ให้ภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแจ้งแก่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการดำเนินการใดๆ ที่

ภาคผนวก 7

ตนเองที่จะปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการภายใน 30 วันหลังจากวันที่คู่ภาคีได้รับคำชี้ขาดสุดท้าย

3. หากภาคีฝ่ายหนึ่งพิจารณาว่าการปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการโดยทันทีไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือหากภาคีฝ่ายที่ร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการพิจารณาเห็นว่าการดำเนินการที่เสนอหรือที่ได้ดำเนินการไปในภายหลังโดยภาคีอีกฝ่ายหนึ่งไม่เป็นการปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะ คู่ภาคีจะต้องเข้าสู่การปรึกษาหารือโดยทันทีเพื่อหาข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกัน เช่น การชดเชยหรือการดำเนินการที่เป็นทางเลือกอื่นใด ๆ และตกลงกันในเรื่องระยะเวลาที่เหมาะสมในการปฏิบัติตามข้อยุติดังกล่าว การชดเชยและการดำเนินการที่เป็นทางเลือกอื่นใด ๆ เป็นมาตรการชั่วคราวเท่านั้น ไม่ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามคำชี้ขาดขั้นสุดท้ายอย่างสมบูรณ์

ข้อ 12

การชดเชยและการระงับสิทธิประโยชน์

1. หาก
 - (เอ) ภาคีฝ่ายที่ร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการไม่ได้รับการแจ้งใด ๆ จากภาคีอีกฝ่ายหนึ่งภายในไต่วรรค 2 ของข้อ 11 หรือ
 - (บี) คู่ภาคีไม่สามารถตกลงข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันภายในไต่วรรค 3 ของข้อ 11 ภายใน 30 วันของการเริ่มต้นการปรึกษาหารือภายในไต่วรรคดังกล่าว หรือ
 - (ซี) คู่ภาคีได้ตกลงกันในเรื่องข้อยุติตามวรรค 3 ของข้อ 11 และภาคีฝ่ายที่ร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการพิจารณาว่าภาคีอีกฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของการตกลงดังกล่าว

ภาคีฝ่ายที่ร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการอาจมีหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเมื่อใดก็ได้ในภายหลังว่า ตนประสงค์ที่จะระงับการใช้บังคับสิทธิประโยชน์ที่มีผลกระทบและไม่สอดคล้องกับที่คณะอนุญาโตตุลาการได้วินิจฉัยไว้ หนังสือแจ้งดังกล่าวจะต้องกำหนดระดับของสิทธิประโยชน์ที่ภาคีเสนอที่จะระงับ ภาคีฝ่ายที่ร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการอาจเริ่มต้นการระงับสิทธิประโยชน์ 30 วันหลังจากวันที่ตนได้มีหนังสือแจ้งแก่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

2. ในการพิจารณาสิทธิประโยชน์ใดบ้างที่จะระงับภายใต้ข้อนี้
 - (เอ) ภาคีฝ่ายที่ร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องหาทางที่จะระงับการใช้บังคับ

ภาคผนวก 7

สิทธิประโยชน์ในสาขาเดียวกันเป็นลำดับแรก หรือสาขาที่ได้รับผลกระทบจากเรื่องที่คุณจะวินิจฉัยว่าไม่สอดคล้องกับพิธีสารและภาคผนวกทั้งหมดในพิธีสารฉบับนี้

(บี) ภาคีฝ่ายที่ร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการอาจจะรับการใช้งบประมาณสิทธิประโยชน์ในสาขาอื่น หากตนพิจารณาว่าการระงับการใช้งบประมาณสิทธิประโยชน์ในสาขาเดียวกันไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่มีประสิทธิผล และ

(ซี) ภาคีฝ่ายที่ร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องมุ่งประกันว่าระดับของการระงับสิทธิประโยชน์เป็นผลกระทบที่เทียบเท่ากับความไม่สอดคล้องของคำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการ

การระงับสิทธิประโยชน์ใดๆ ภายใต้ข้อนี้จะต้องเป็นการชั่วคราวและให้ใช้งบประมาณเฉพาะจนกระทั่งถึงเวลาที่ภาคีฝ่ายที่ต้องปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ได้ปฏิบัติตาม หรือจนกระทั่งได้มีข้อยุติที่เป็นที่พอใจร่วมกัน

3. หากภาคีอีกฝ่ายพิจารณาว่า

(เอ) ระดับของสิทธิประโยชน์ที่ภาคีซึ่งร้องขอให้มีการตั้งคณะอนุญาโต ได้เสนอที่จะระงับภายใต้วรรค 2 มากเกินไป หรือ

(บี) ตนได้ขจัดความไม่สอดคล้องคำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการ

ภาคีซึ่งร้องขอให้คณะอนุญาโตตุลาการประชุมใหม่เพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าว ภายใน 30 วันหลังจากที่ภาคีที่ร้องขอให้มีการตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ มีหนังสือแจ้งภายใต้วรรค 1 ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งจะต้องส่งคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ภาคีภาคีที่ร้องขอให้มีการตั้งคณะอนุญาโตตุลาการให้คณะอนุญาโตตุลาการประชุมใหม่ภายใน 30 วันหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอจากภาคีที่ร้องขอให้มีการตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ และคณะจะต้องมีคำวินิจฉัยแก่คู่ภาคีภายใน 90 วันหลังจากที่คณะประชุมใหม่ หากคณะวินิจฉัยว่าระดับของสิทธิประโยชน์ที่เสนอให้หรือได้ระงับไปแล้วมากเกินไป คณะจะต้องวินิจฉัยระดับของสิทธิประโยชน์ที่คณะพิจารณาว่ามีผลกระทบที่เทียบเท่ากับความไม่สอดคล้องคำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการ ซึ่งได้รับการปรับเพื่อสะท้อนถึงความเสียหายที่ภาคีได้รับอันเป็นผลมาจากการระงับที่มากเกินไปนั้น

4. คำชี้ขาดของคณะเพื่อให้ปฏิบัติตามให้ถือว่าเป็นที่สุดและผูกพันคู่ภาคี

ภาคผนวก 7

ข้อ 13 ค่าใช้จ่าย

ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของอนุญาตอุตสาหกรรมที่ตนแต่งตั้งและค่าใช้จ่ายของตน ค่าใช้จ่ายของประธานคณะอนุญาตอุตสาหกรรมและค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาของคณะจะต้องรับผิดชอบเท่า ๆ กันโดยคู่ภาคี